

UCZEŃ Z ADHD – JAK MU POMÓC?

Coraz częściej w pracy zawodowej mamy do czynienia z uczniami, którzy nie potrafią przystosować się do norm obowiązujących w klasie i w szkole. Przyczyną tego rodzaju problemów może być brak wzorców w domu rodzinnym i najbliższym otoczeniu, czasami przyczyna leży w samym uczniu, ale jest od niego niezależna. Tą przyczyną jest zespół nadpobudliwości psychoruchowej – ADHD. Zespół ten jest zaburzeniem uwarunkowanym genetycznie.

Uczeń z ADHD charakteryzuje się zaburzeniami koncentracji uwagi, często wydaje się, że nie słucha tego, co się do niego mówi. Ma ponadto problemy ze zorganizowaniem sobie zajęć, łatwo się rozprasza, nie kończy rozpoczętych czynności. Oprócz tego jest nadruchliwy, trudno mu spokojnie usiedzieć w miejscu. Cechuje go również ogromna impulsywność. Odpowiada zanim pytanie zostanie sformułowane w całości, wtrąca się do rozmów, przeszkadza innym.

Nasilenie objawów zmniejsza się wraz z wiekiem. U młodzieży objawy przyjmują formę uczucia niepokoju i kłopotów związanych ze spokojnym siedzeniem.

ADHD może spowodować, że uczeń z tą dolegliwością nie będzie w stanie osiągnąć sukcesu tak na gruncie szkolnym, jak i społecznym. Oprócz słabszych osiągnięć w nauce uczeń z ADHD zagrożony jest bardziej niż rówieśnicy uzależnieniem od alkoholu, narkotyków czy papierosów, kłopotami w szkole, w środowisku z powodu łamania zasad a nawet depresją czy skłonnością do samobójstwa.

Zarówno dziecko jak i nastolatek mają niskie poczucie własnej wartości, wynika to z ciągłej krytyki jego osoby.

Nauczyciel ma wiele możliwości, aby pomóc nadpobudliwemu uczniowi.

Przede wszystkim nie powinien karać go za objawy, które nie są od niego zależne, ale poświęcić więcej uwagi. Kiedy zadaje uczniowi pytanie, musi upewnić się, że uczeń go słucha. W przeciwnym wypadku pytanie zostanie bez odpowiedzi lub będzie ona niepoprawna.

W trakcie lekcji należy kontrolować, czy uczeń śledzi tok zajęć, czy też myśli zupełnie o czymś innym.

Po skończonych zajęciach dobrze jest sprawdzić, czy uczeń zapisał pracę domową, lub termin sprawdzianu.

Ważne jest, aby motywować ucznia do nauki. Uczeń nadpobudliwy często popełnia w pracach klasowych „głupie błędy”, które nie wynikają z niewiedzy, tylko z nieuwagi, dlatego istotne jest, aby przypomnieć mu w czasie sprawdzianu o konieczności sprawdzenia tego, co napisał.

Często rodzicom uczniów nadpobudliwych proponuje się nauczanie indywidualne ich dziecka. Efekty nauczania są wtedy zdecydowanie lepsze, ale uczeń pozbawiony jest kontaktu z rówieśnikami, jego rozwój emocjonalny i społeczny.

Warto również pamiętać o tym, że dzieci z ADHD nie są mniej inteligentne od innych, ale pomimo tego mają trudności w szkole. Często w trakcie swoich wypowiedzi odbiegają od tematu, nie przestrzegają reguł stylistycznych i gramatycznych, mówią szybko i głośno, zdarza się, że nie kończą rozpoczętego zdania. Poza tym częściej niż u innych, występują u nich zaburzenia o charakterze dyslektycznym.

Zanim więc stwierdzimy, że uczeń jest leniwy i źle wychowany, zastanówmy się jak mu pomóc.

Bibliografia:

1. Gordon T: „ Wychowanie bez porażek w szkole”. Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1995
2. Wojciechowska K., Musiał D :„ Uczeń nadpobudliwy psychoruchowo w szkole. Centrum Psychoedukacji, Doradztwa Personalnego Szkoleń „ Humo Novus” Lublin 2005.

Opracowała
Edyta Ziarko